

PETER IEPURAȘUL™

PE BAZA FILMULUI

ARTHUR

CUPRINS

Capitolul unu. IEPURII SUNT CEI MAI TARI	5
Capitolul doi. PERICOL ÎN GRĂDINĂ	14
Capitolul trei. SĂ ÎNCEAPĂ PETRECEREA!	21
Capitolul patru. O ZI FOARTE PROASTĂ PENTRU TÂNĂRUL DOMN MCGREGOR	27
Capitolul cinci. TURBULENȚE-N PARADIS	37
Capitolul șase. SE LEAGĂ NOI PRIETENII	49
Capitolul șapte. CAPTIVI ÎN CAMIONETĂ	59
Capitolul opt. TEROARE ÎN TÂRG	64
Capitolul nouă. CEI MAI BUNI PRIETENI NOI?	73
Capitolul zece. RĂZBUNAREA UNUI IEPURE	83
Capitolul unsprezece. DE-ACU' GATA CU DRĂGĂLĂȘENIA!	92
Capitolul doisprezece. BEA NU TE LASĂ LA GREU	102
Capitolul treisprezece. MAGISTRALUL PLAN AL LUI PETER	109
Capitolul paisprezece. DOI IEPURAȘI LA ORAȘ	117
Capitolul cincisprezece. MAREA EVADARE	123
Capitolul șaisprezece. BEA AFLĂ ADEVĂRUL	131
Capitolul șaptesprezece. O GRĂDINĂ PENTRU TOȚI	140

Capitolul unu

IEPURII SUNT CEI MAI TARI

Este o zi superbă, undeva într-un colțișor de rai din Anglia rurală. Soarele strălucește peste dealurile domoale, câmpiile de smarald și râurile din Ținutul Lacurilor. Un ciripit dulce se revarsă din înaltul cerului – un stol de vrăbii trec în zbor ordonat peste acest binecuvântat plai al Angliei.

Totu-i vis și armonie până când un ghemotoc de blăniță taie câmpia ca fulgerul. Ghemotocul de blăniță este Peter Iepurașul, eroul poveștii noastre. Junele Peter poartă o hăinuță albastră, fără pantalonași. După cum gonește peste verzele plai natal, e clar că a pornit cu o treabă anume. E hotărât și isteț-foc – îl păcălește pe Domnul Tod, vulpoiul căruia îi lasă gura apă după iepuri, trece ca vântul printr-un copac, pe lângă Veverița Miezdenucă, și pornește ca din pușcă spre râu, fără să-și facă vreo grijă când calcă pe Rătușca Jemima ca să ajungă pe malul celălalt.

Un broscoi șade tihnit pe o frunză de nufăr și pescuiește.

— Iar mergi la grădină, 'ai? Las' că te prinde el într-o bună zi!

— Nu mi-e teamă de nimic! râde Peter, înainte să tresară îngrozit când un pește țâșnește fără veste din râu – mă rog, eroul nostru nu se teme de nimic *pe uscat...*

Peter sare pe coama unui zid de piatră și este reținut o clipă de Doamna Arici Scrobelici, care poartă un șorț alb. Dar veți vedea curând că nimeni nu-l poate reține pe eroul nostru prea multă vreme.

Peter gonește peste câmpia cu ierburi înalte și se duce glonț la un copac unde dă peste verișorul său Benjamin. E un copac deosebit, pentru că este cel mai bun punct de observație asupra obiectivului lui Peter. Peter privește de sus și vede un om mai în vârstă cocoșat peste o motocoasă. Bătrânul are fața brăzdată de soare și încruntată ceva de speriat. Este Domnul McGregor, iar grădina lui de legume este ținta misiunii lui Peter.

— Mă tem că n-o să ai suficient timp, spune Benjamin, cu o privire îngrijorată. Zău, cred că de data asta ar fi mai bine să renunți. Așteaptă până la viitoare ocazie.

— Îți faci prea multe griji, spune Peter.

— Cineva trebuie să-și facă griji, oftează Benjamin.

Numai că Peter a și zbughit-o din loc. Benjamin dă să sară după el, dar nu reușește decât să cadă din copac. Benjamin este un iepuraș înțelept și gata să-i ajute pe toți, cu urechi care par să-i stea pe cap de-a-ndoaselea!

Dar Benjamin nu este singurul membru al familiei lui Peter care a ieșit azi din casă. Lângă grădina Domnului McGregor sunt trei iepurițe care încearcă să ajungă la o amărâtă de mură aflată pe vârful unui rug înalt. Iepurițele stau cocoțate una peste alta, ceea ce înseamnă că, până la urmă, cineva o să facă buf.

— Mai sus! strigă Pufoșica, iepurița din vârf.

— Da' de *se* trebuie *ssă* vă *urcasî* mereu numai pe *ssspinarea* mea? protestează peltic Flopsy, iepurița de jos.

— Pentru că ești cea mai mică, îi explică Mopsy, iepurița din mijloc.

— Cu *ssaisprezese ssecunde*! se revoltă Flopsy.

Peter se apropie în goană de cele trei surori ale sale, tocmai când Flopsy se prăbușește la pământ, făcându-le pe Mopsy și Pufoșica să cadă grămadă peste ea. Cele trei iepurițe se scutură în urma căzăturii și se uită la fratele lor mai mare. Toate trei îl iubesc pe Iepurașul Peter.

— Mă duc în grădină, le anunță Peter.

— Am găsit niște mure, se laudă Pufosița, ridicând în aer două boboțe uscate și zbârcite, care nu par deloc prea gustoase.

— Astea nu-s mure. Sunt fantome de mure, spune Peter, care știe că poate face rost de hrană mai bună pentru surorile sale. Uitați, zice el, aruncând o privire peste grădina de legume a lui McGregor. Asta ni se cuvine. Și din asta o să ne-nfruptăm.

— Mă iei cu tine de data asta? îl roagă Pufosița.

— Nu, am nevoie de voi să stați de pază, ca de obicei. Nu vreau să vă pun în pericol când dau piept cu moartea pentru binele familiei. Hai, treceți la posturile voastre. O să ne distrăm grozav! adaugă Peter și le face cu ochiul.

Este foarte mândru de misiunea lui, dar știe că trebuie să-și pună familia în siguranță. Trebuie să intre singur în grădina lui McGregor.

Cele trei surori își iau apoi în primire posturile unde stau de pază. Au mai făcut asta până acum, și nu o dată, așa că știu exact unde să se plaseze. Privesc cum fratele lor se apropie de poarta care dă în grădina lui McGregor.

Peter aruncă o privire spre moșul cu motocoasa și vede că Domnul McGregor încă mai are de cosit. Se strecoară pe sub poartă și reușește să intre în grădină. Forțându-se din răspuțeri, Peter începe să arunce legumele peste gard, drept în brațele larg

deschise ale lui Benjamin. Benjamin le prinde ca un expert și le aruncă mai departe celor trei gemene care așteaptă la adăpostul copacilor.

— Gata, deocamdată ajunge, strigă Benjamin, în timp ce tot mai multe legume sosesc în zbor din grădină. Cât ai de gând să mai stai? (Peter continuă să arunce cu legume.) Nu suntem chiar așa de flămânzi! E deja prea multă mâncare!

În tot acest timp, Domnul McGregor continuă să cosească. Nici nu-i trece prin cap că eroul nostru îi fură toate legumele! Peter ocheste capcanele pentru iepuri pe care McGregor le-a împrăștiat prin toată grădina. Dansează printre ele în culmea fericirii. Nicio capcană din lume nu-l poate opri pe Iepurașul Peter!

Dar deodată motocoasa se oprește. Liniștea se lasă peste grădină. Peter și frații săi se uită la Domnul McGregor. Văd cum fermierul cel bătrân și afurisit verifică ceva sub motocoasă și începe să bombăne-n barbă. Domnul McGregor abandonează motocoasa și intră pe poartă în grădina de legume. Se îndreaptă direct spre Peter Iepurașul. Peter se face broască la pământ. Sau, mai exact, iepure.

Gemenele stau cu răsuflarea tăiată. Trebuie să-l ajute pe fratele lor! Flopsy și Mopsy își folosesc lăbuțele – și urechile – să-i trimită semnale de avertizare lui Peter. Când fermierul o ia la dreapta, surorile

fac semn spre stânga. Peter se mișcă după semnele lor, până când... ZDRANG! Declanșează o capcană din greșală. Domnul McGregor se întoarce. Simte că ceva nu-i în regulă. Știe că în grădina lui se află ceva – sau cineva.

— Ieh-ppurrreee! urlă Domnul McGregor.

Peter îi caută din priviri pe iepurașii care stau de pază și vede că surioarele lui și Benjamin stau cu urechile pe spate. Asta înseamnă pericol. Peter a dat de belea.

ZDRANG! Se declanșează încă o capcană. De data asta nu Peter a declanșat-o, ci Pufoșica, aruncând în ea o ridiche, de pe gard. Zgomotul trebuia să-i abată atenția fermierului și a reușit! Domnul McGregor se întoarce în direcția de unde venise zgomotul. După alte câteva manevre de diversiune ale Pufoșicăi, Peter e aproape de poartă. Dar fiind din fire pus pe șotii, ca de obicei, nu se poate stăpâni.

Peter ochește o roșie coaptă și zemoasă. Nu poate pleca fără ea. Întinde lăbuța după roșie. Ceilalți iepurași îi semnalizează SĂ NU FACĂ AȘA CEVA! Dar nu degeaba e el Peter Iepurașul. Face exact ce și-a propus să facă.

Benjamin încearcă să-și acopere ochii cu urechile clăpăuge.

— Nu mă pot uita la așa ceva! spune.

Domnul McGregor îi blochează lui Peter drumul spre poartă. Surioarele lui îl îndrumă prin semne în timp ce Peter încearcă să scape de fermier. Domnul McGregor aproape că l-a-ncolțit. O să-l prindă pe Peter!

ZDRANG! Pufosica a mai lansat o ridiche, declanșând o capcană undeva în spate. Din nou, Peter are drum liber. Domnul McGregor atinge pământul cu barba, în timp ce studiază capcana. Peter nu se poate abține. Cu mare grijă, strecoară o capcană sub barba Domnului McGregor și o declanșează cu ajutorul unui morcov găsit în apropiere. ZDRANG!

Domnul McGregor scoate un scâncet de durere și se răsucește pe călcâie. Barba lui a rămas încleștată zdravăn în capcană.

— Ieh-ppurrrreee! Las' că te pun io-n cuptor! urlă el, luptându-se să-și elibereze barba.

Peter o șterge degrabă spre poartă. Dar tot nu se poate stăpâni și aruncă o privire înapoi, să se bucure de spectacolul Domnului McGregor cu barba prinsă în capcană... Se-ncâlcește însă în plasa unei tufe de agrișe.

Domnul McGregor e turbat de furie. Cu toate puterile, aruncă grebla după Peter Iepurașul. Pufosica încearcă noi manevre de diversiune, dar fără succes. Dinții greblei se-nfig în hăinuța lui Peter și-l tîntuiesc de pământ.

Oare acesta să fie sfârșitul lui Peter Iepurașul? Da' de unde! Peter reușește să se extragă din hăinuță și, abandonând-o acolo, trece glonț pe sub poartă. E liber! Dar tocmai când iepurașii cred că au scăpat de ce-i mai rău, poarta grădinii se dă de perete. Domnul McGregor, cu mâna pe greblă, o lansează din nou asupra lui Peter. Numai că de data asta Peter face un salt de la sol, scăpând ca prin urechile acului de o moarte cumplită. Parcă zboară! Parcă ar avea superputeri! Dar iepurașii nu au superputeri.

Au în schimb îngeri păzitori. Și de data asta îngerul păzitor are formă de om și l-a luat pe Iepurașul Peter în brațe. O cheamă Bea.

— Tu erai, spune Domnul McGregor.

— 'Neața, Domnule McGregor! Superbă zi! salută drăgălașa dar apriga Bea.

Bea este vecina domnului McGregor, și oameni mai diferiți nici că pot exista.

— Dă-mi iepurele, mârâie Domnul McGregor.

Bea îl ține strâns pe sărmanul Peter. Îl privește cu dragoste și îngrijorare.

— Ai pățit ceva? îl întreabă.

Ea nu se teme de Domnul McGregor. Ochii lui Peter îi spun că „totul e-n regulă“. Și îi mai spun „mulțumesc“.

— Asta-i grădina mea! se răstește Domnul McGregor.